

SENTÈNCIA 2003-21 DE 28 DE MAIG DE 2003

**CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL. Invalidesa per malaltia.
Classificació de la invalidesa : persona que requereix l'assistència d'un tercer per a
les activitats essencials de la vida.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La Secció Administrativa de la Batllia, en la sentència núm. 2002-84 d'11 de novembre de 2002, va estimar la demanda formulada pel Sr. M.G.P. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i va anul·lar les resolucions d'aquest organisme de 18 de març i 17 d'abril de 2002, declarant que l'agent té dret a una pensió d'invalidesa per malaltia del grup III, a comptar des de l'1 d'abril de 2002.

2n.- En trobar-se disconforme amb aquesta resolució, la C.A.S.S. va interposar recurs d'apel·lació el 20 de novembre de 2002, i el va formalitzar davant d'aquesta Sala el 16 de desembre següent. Fonamenta la seva impugnació en què l'interessat no precisa l'assistència d'una tercera persona per realitzar les activitats essencials de la vida, de manera que no està justificat l'atorgament d'una pensió de la tercera categoria, sinó de la segona, tal com la pròpia C.A.S.S. havia declarat inicialment.

3r.- La representació de l'agent va impugnar el recurs mitjançant l'escrit presentat el 16 de gener de 2003, en què sol·licita la confirmació íntegra de la sentència apel·lada. En defensa d'aquesta pretensió, argumenta que l'interessat no pot desenvolupar per sí sol els actes més elementals de vida quotidiana, sinó que resulta necessària l'assistència de la seva esposa, o bé d'una altra persona.

4t.- L'acte de la vista oral va tenir lloc el 24 de març de 2003, en el qual les parts van exposar les argumentacions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió litigiosa que es planteja en aquest recurs ha de ser resolta d'acord amb el que disposa l'article 2n. del Reglament d'aplicació núm. 18, segons el qual els beneficiaris d'una prestació d'invalidesa per malaltia s'han de classificar en tres grups, segons acord del control mèdic. La tercera d'aquestes categories inclou els

invàlids que requereixin l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la seva vida.

Aquest precepte ha de ser interpretat en el sentit de què el grup III de la invalidesa per malaltia comprèn tots aquells invàlids que no són capaços de desenvolupar de manera autònoma les activitats quotidianes més elementals, no només en un sentit material, sinó també quan l'estat del malalt li impedeix discernir per sí mateix el moment i la forma en què els actes essencials de la vida s'han de dur a terme. És evident que la situació del malalt resulta més feixuga en ambdós casos, en relació amb els invàlids que es poden valer per sí mateixos, de manera que la necessitat del concurs d'un tercer és el que justifica l'atorgament d'una pensió de quantia superior.

Tercer.- Segons resulta de l'informe pericial incorporat a les actuacions de primera instància, l'agent pateix actualment una afàsia de broca molt important amb dificultats notables per comunicar-se, una manca de coordinació de la motricitat fina de les mans, una desorientació temporal i espacial en llocs que no siguin el seu propi domicili, així com, des de fa poc temps, un disfuncionament esfinterià, que comporta la pèrdua de control de la micció i de la defecació de manera ocasional.

Pel que fa a la qüestió litigiosa, el dictamen posa de relleu que l'interessat pot efectuar materialment, i de manera independent, els actes principals de la vida, tals com menjar, rentar-se, pentinar-se i vestir-se, però necessita d'una persona que li expliqui, coordini i dirigeixi aquests actes, indicant-li com els ha de fer i amb quina freqüència. Aquest ajut el duu a terme la seva esposa, i l'auxili és tan imprescindible que, si ella no el pogués realitzar, això faria necessària la intervenció d'una altra persona, o bé l'ingrés en una residència especial.

Del contingut d'aquest informe es desprèn que, malgrat l'agent pugui materialment menjar, rentar-se i vestir-se, no pot realitzar aquestes activitats amb independència de tercers, sinó que precisa l'ajut d'una altra persona que li vagi explicant com ha de dur-los a terme. És per això que resulta procedent la classificació de l'interessat en el grup III de la invalidesa-malaltia.

En conseqüència, s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació que formula la C.A.S.S. i confirmar íntegrament la sentència impugnada, sense que sigui procedent un especial pronunciament sobre les costes d'aquesta instància.

DECI SI Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència núm. 2002-84, dictada l'11 de novembre de 2002 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.